

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-085/2015

Priština,

14. decembar 2016.

U postupku

N. V.

Petrović

Opština Štimlje

Žalilac

protiv

Č. Š.

Tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu od Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Kosovske komisije za imovinske zahteve KPCC/D/A/228/2014 (spisi predmeta upisani u Kosovskoj agenciji za imovinu pod br. KPA17863), od 13. marta 2014., nakon većanja održanog 14. decembra 2016. g., donosi sledeće;

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba N. V. na odluku Kosovske komisije za imovinske zahteve KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014. g. što se tiče zahteva upisanog u KAI pod br. KPA17863.
2. Potvrđuje se odluka Kosovske komisije za imovinske zahteve KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014. g., što se tiče zahteva upisanog u KAI pod br. KPA17863.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 23. januara 2007. g., Č. Š, postupajući kao član porodičnog domaćinstva svoje majke I. Š. (u daljem tekstu tuženi), podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu KAI), tražeći ponovni posed najpre nad katastarskim parcelama br. 35, 239, 269 i 21, ukupne površine od 09.01.70 ha, koje se nalaze u selu Petrović, opština Štimlje. Nakon toga, prvobitni zahtev je podeljen, jer se parcele ne nalaze blizu jedna drugoj. Nakon podele, prvobitni zahtev KPA17863 sadrži samo katastarsku parcelu br. 35 (u daljem tekstu: potraživana imovina).
2. Tuženi je izjavio da je njegova majka I. Š, koja je preminula 1978. godine, bila vlasnik potraživane imovine i da je posed nad istom izgubljen kao rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu 1998-1999, ukazujući na datum 12. juni 1999. g., kao datum gubitka.
3. U prilog svom zahtevu, tuženi je podneo KAI sledeća dokumenta:
 - Tužbu br. 36/90 od 9. jula 1990., koju je Javni tužilac u Uroševcu podneo Opštinskom sudu u Uroševcu protiv PIK „Milan Zečar“, tuženog i njegove braće L. i V. Š, u cilju poništavanja kupoprodajnog ugovora br. 872/64 od 29. septembra 1964. g., i kupoprodajnog ugovora br. 494/63 od 11. juna 1963. g., Ti ugovori su zaključeni za otkup potraživane imovine od strane PIK „Milan Zečar“ od nosioca imovinskog prava – I. Š, majka tuženog.
 - Pismene izjave tuženog od 31. marta 2008. g. i 6. avgusta 2009. g. Tuženi je izjavio da je potraživana imovina bila u posedu Zadruga Štimlje, međutim, do 1990. g., zadruga je istu već prodala. Iako on ima presudu kojom je doneta odluka za povraćaj potraživane imovine njemu i njegovoj braći nakon smrti njegove majke, ista presuda nikada nije izvršena, zbog prenosa imovinskog prava na treća lica.
 - Izvod rođenih br. 60, koji je 4. marta 2009. g. izdala Kancelarija za civilnu registraciju opštine Nikšić, Crna Gora, kojom se dokazuje da je Ilnka Čupić majka tuženog.

- Druge razne dokumente koji se ne odnose na potraživanu imovinu i nisu relevantni za donošenje odluke.
4. Prvo obaveštenje o potraživanoj imovini je obavljeno 9. decembra 2008. g., tako što je utvrđeno da imovina nije uzurpirana. Prvo obaveštenje o potraživanoj imovini smatra se netačnim; dakle, obavljeno je drugo obaveštenje 1. jula 2010. Obaveštenje je izvršeno tako što je objavljeno u glasniku br. 3. Glasnik i list su ostavljeni kod vođe sela koji je prihvatio da će ih staviti na raspolaganje zainteresovanim stranama, te i u ulazu i izlazu iz opštine Peć. Ista publikacija je takođe ostavljena kod Opštinskog javnog pravobranioca, u kancelariji za katastar, u Opštinskom sudu, u regionalnoj kancelariji KAI u Peć, kao i u DRC, OEBS, UNHCR, u Kosovoj agenciji za privatizaciju, EULEX i kod Ombudsmana.
 5. Dana 9. oktobra 2012. g. N. V. (u daljem tekstu: žalilac) obratio se Izvršnom sekretarijatu KAI podnošenjem pismene izjave kojom je izjavio da je on kupio potraživanu imovinu od V. I. Š. tokom 1964. godine. Iste godine je prodavac primio kupoprodajnu cenu, i od tada on stalno koristi imovinu na neprekidan način. Tuženi je izjavio da nema nijedan dokaz koji dokazuje njegovu izjavu, jer su svi dokumenti koje je on imao spaljeni tokom sukoba, ali predlaže imena svedoka koji mogu svedočiti, ukoliko KAI odluči da održi sednicu.
 6. Izvršni sekretarijat KAI je po službenoj dužnosti dobio delimičnu presudu C. br. 438/90 koju je izdao Opštinski sud u Uroševcu 18. februara 1991. g., kojom je gore navedeni kupoprodajni ugovor proglašen ništavnim, a odluka za povraćaj potraživane imovine je ostala za naknadnu presudu, jer je potraživana imovina prenet na treća lica nakon zaključivanja kupoprodajnih ugovora. Potraživana imovina je upisana na ime Zemljoradničke zadruge.
 7. KKIZ je odlukom KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014, odbacila zahtev zbog nedostatka nenadležnosti. KKIZ je utvrdila da predmet nije povezan sa oružanim sukobom iz 1998/1999
 8. Žalilac je primio odluku 1. septembra 2014. g. On je uložio žalbu 13. oktobra 2014. g.
 9. Odluka je uručena tuženom 13. novembra 2014. g., ali je on odbio da istu primi.

Navodi žalioaca

10. Žalilac navodi da je KKIZ pogrešno i nepotpuno utvrdila činjenice, i da je pogrešno primenila materijalno pravo.
11. On tvrdi da je tuženi prodao potraživanu imovnu svom ocu 1964. godine. Prema tužiocu, prenos prava svojine na ime njegovog oca nije izvršen, jer je imovina bila na ime žaliočeve majke, prvo je trebao da prenos izvrši na njegovo ime, kako bi je ponovo preneo na ime žaliočevog oca, i zbog svojih poreza koji su trebali da budu isplaćeni za prenos nepokretne imovine.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

12. Vrhovni sud je razmotrio ožalbenu odluku, shodno odredbama člana 194. Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006 (u daljem tekstu: ZPP), i nakon ocene žalbenih navoda, utvrdio je da je žalba prihvatljiva, jer je uložena u zakonskom roku, shodno Zakonu br. 03/L-079, koji predviđa da strana može da uloži žalbu na odluku Komisije, u roku od trideset (30) dana od dana kada je strana obaveštena o odluci.

Meritum žalbe

13. Vrhovni sud Kosova je razmotrio žalbu, shodno odredbama člana 194. ZPP, i nakon ocene žalbenih navoda, utvrdio je da je žalba neosnovana.
14. KKIZ je zasnovala svoju odluku na činjenici da tužilac nije uspeo da pokaže da njegov zahtev uključuje okolnosti koje su direktno povezane, ili su proistekle iz sukoba iz 1998-1999.
15. Shodno članu 3.1. Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, tužilac ima pravo na nalog Komisije za povrat u posed imovine, ukoliko tužilac osim vlasništva nad privatnom nepokretnom imovinom, takođe dokaže da je on, odnosno ona sada u stanju da ostvari takva imovinska prava zbog okolnosti koje su direktno povezane, ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. g.
16. Utvrđene činjenice dovode do zaključka da spor u vezi sa imovinom o kojoj je reč, nije povezan sa oružanim sukobom iz 1998/99. On se odnosi na 1963. g., kada je imovina porodice tuženog ekspropisana i oduzeta od strane PIK „Milan Zećar“. Ova činjenica je potvrđena od strane tuženog u njegovom zahtevu i njegovim žalbama. Porodica tuženog je izgubila posed zemljišta dugo vremena pre oružanog sukoba. Iz nalaza Komisije, kao i Vrhovnog suda, povraćaj potraživane imovine tuženom ili njegovoj porodici nije izvršen zbog prodaje potraživane imovine trećim stranama. Trenutno, potraživana imovina je upisana na ime Zemljoradničke zadruge.
17. S druge strane, žalilac nije mogao da dokaže pravo svojine nad potraživanom imovinom. Pored pismene izjave, on nije podneo nijedan dokaz koji dokazuje njegove navode.
18. Stoga, na osnovu obrazloženja i u skladu sa odredbom člana 13.3 pod (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravna pouka

19. Shodno členu 13.6 Zakona 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršna i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a